

staar i det fjernest mulige Forhold til hele den Række embedsmæssige Problemer, som mødte ham, da han kom som Amtmand til Præstø, men jeg har ikke hørt det allerfjerneste om, at han ikke skulde være fuldt paa Højde med de Amtmænd, med hvilke han for øvrigt staar paa Højde i personlige Kvalifikationer. Naar man taler om Uddannelsen i Centraladministrationen som havende Betydning for Amtmandsembedet, saa vil det i Virkeligheden kun være den Uddannelse, som er knyttet til Indenrigsministeriet, der har Betydning. Den nuværende Amtmand i Thisted, Lehmann, som har været Kontorchef i Kultusministeriet, har dér kun i meget ringe Grad faaet en centraladministrativ Uddannelse til sit Embede; det allervæsentligste maatte være ham ubekendt, da han mødte i sit Embede i Thisted. Den Tanke at knytte Amtmandsembederne udelukkende til Indenrigsministeriet kunde naturligvis være yderst tiltalende for enhver, der søger til Indenrigsministeriet, og selvfølgelig vilde det være Indenrigsministeriet som saadant kært, om de Avancementsmuligheder, som fremkommer ved de mange Amtmandsembeder, knyttedes til dette Ministerium alene. Men hvis man tænker sig, at Amtmændenes Udnævnelser i de kommende Aar væsentlig maatte basere sig paa Indenrigsministeriet, vilde det betyde en saadan Afolkning af dette Ministerium, at jeg tror, det vilde være skæbnesvangert for Ministeriets fremtidige Arbejde som Centralorgan. Nej, jeg maa tillade mig til det ærede Medlem, som udtalte, at man bør kræve bedre og bedre Uddannelse i det hele taget, og at det derfor er forkasteligt ikke at stille juridisk Eksamen som Betingelse, sige, at den rette Sammenhæng ikke er til Stede i denne Udtalelse. Jeg ønsker ikke, at Amtmændene skal have en ringe Uddannelse, jeg ønsker ikke, at deres Uddannelse i nogen Maade skal være mindre end den, som en Amtmand med juridisk Eksamen møder med, jeg ønsker tværtimod, at de skal have den bedst mulige Uddannelse. Men jeg er ligesom det ærede Medlem, som var Ordfører for Venstre, enig i, at der vil være adskillige Tilfælde, hvor en anden Uddannelse er bedre end den rent formelle, der bestaar i, at man har taget juridisk Eksamen, en Uddannelse i Livets Skole paa de Steder, hvor alle de Forhold, som senere bliver afgørende for Amtmands-embedets Bestyrelse, møder den vedkommende Person, fanger hans Interesse, beskæftiger ham, uddanner ham; denne Uddannelse vil i mange Henseender staa Maal med Eksamensbordets.

Nu sagde det ærede 12te landstingsvalgte Medlem, at hvis jeg havde foreslaaet at stryge Bestemmelsen om 1ste Karakter, saa kunde der have været Tale om at drøfte dette Forslag. Men denne Bestemmelse om 1ste Karakter er i Virkeligheden en naturlig Konsekvens af hele den Opfattelse, at for at komme ind i de Ministerier, som stammer fra det gamle Kancelli, skal man have 1ste Karakter. Man lagde en afgørende Vægt paa selve Eksamensresultatet, det i Studietiden indsamlede Stof, og paa Evnen til ved Eksamen at godtgøre, at man er i Besiddelse af dette Stof, og en naturlig Konsekvens heraf er det, at man fordrer, at for at faa de højeste Embeder skal man have udmærket sig ved Eksamensbordet. Jeg erkender, at det kan føre til urimelige Resultater, at man f. Eks. kan udnævne en Overretssagfører med 1ste Karakter til Amtmand, skønt han efter sin Eksamen ikke har vist nogen som helst fremragende Egenskaber, medens man er absolut afskaaret fra at udnævne den mest fortrinlige Overretssagfører, hvis han tilfældigvis har faaet Haud illaudabilis. Jeg tror imidlertid ikke, det er tilstrækkeligt at fjerne denne urimelige Bestemmelse, som altsaa kun er en Konsekvens af hele Aanden i Lovgivningen. Naar det ærede Medlem saa videre siger: naar der endda blot var tilføjet: Statsvidenskabelig Uddannelse, saa maa jeg spørge: hvad er det, det ærede Medlem tænker paa? Den Ordning, Amtmandsembederne nu er bygget paa, forudsætter just den juridiske Uddannelse, derunder den Uddannelse i Centraladministrationen, for hvilken den juridiske Eksamen er en Forudsætning. Den statsvidenskabelige Kandidat har en almen Uddannelse paa vigtige Omraader, som staar fuldt paa Højde med den juridiske, men som blot ikke er den juridiske — det juridiske har han kun lige fingereret ved. Spørg blot Juristerne om de statsvidenskabelige Kandidaters Egenskaber som Jurister, saa skal De høre, hvorledes disse ser derpaa, og for denne faglige Dom tror jeg, det ærede Medlem kommer til at bøje sig. Nej, det ærede Medlem er dér inde paa en lille Glidebane, som i Virkeligheden viser, at han ikke kan staa fast paa Eksamenskravet. Jeg maa desværre sige, at naar det ærede Medlem nævner den statsvidenskabelige Eksamen, saa synes det, som om han er inde paa den Tanke, at derved skulde man ligesom sikre Indehaveren af Amtmandsembedet en vis højere Dannelse, som man kalder det. Jeg beklager meget, hvis det ærede Medlem virkelig er inde paa den Tanke. Hvorfor kunde saa ikke Cand.